

Literaturverzeichnis:

1. Hausmann F. Studien zu einer Linguistik des Wortspiels / Franz Josef Hausmann. – Tübingen: Max Niemeyer Verlag, 1974. – 176 с.
2. Masoud A. Die Relevanz der lexikalischen Mehrdeutigkeit im Witz / Ahmad Masoud., 2016. – 65 с. – (Philipps-Universität Marburg).
3. Wortspiel Witze [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://witze.net/wortspiel-witze>.

Науковий керівник: викладач Ковтун Я. П.

Гребенюк І. В.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ОСОБЛИВОСТІ ГАЗЕТНИХ ЗАГОЛОВКІВ (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ НІМЕЧЧИНИ)

Сьогодні неможливо уявити життя без сучасних технологій. Роль ЗМІ настільки величезна, що її часто називають «четвертою владою». Одним з найдавніших засобів масової інформації є преса. Газета має унікальну можливість не тільки повідомляти читачам різноманітну інформацію, а й впливати на величезну читацьку аудиторію. Але важливу роль у сприйнятті будь-якого тексту відіграє заголовок. Не зважаючи на їх стислість та різноманітні скорочення реципієнт може зрозуміти зміст статті, не читаючи її повністю. Тим самим заголовки можна розглядати як сигнали-подразники, які викликають зацікавленість, або не зацікавляють читача.

Заголовок - це назва публіцистичної статті або газетної новини, яка є їх невід'ємною частиною. Основна функція заголовків – привернення уваги читача. Заголовки в німецьких газетах, перш за все, виділяються своєю зовнішньою особливістю – вони надруковані іноді надто великим шрифтом, що займають значну частину смуги.

Виділяють наступні функції заголовків: **номінативну, інформативну, експресивно-апеллятивну, рекламну, розділову**. До того ж, кожен заголовок має одну певну функцію [4].

Для дослідження даної теми були взяті відомі німецькі газети, такі як: «*Die Zeit*», «*Die Welt*», «*F.A.Z.*», «*Das Handelsblatt*» та «*Bildzeitung*». Проаналізувавши дані джерела, слід дійти до висновку, що в німецькій мові часто використовуються лексико-стилістичні і граматичні трансформації, такі як: *американізми, метафори, гра слів, скорочення, перифраза, фразеологізми, розмовно-забарвлена лексика, іронія, пряма мова, уникнення дієслів*. Слід зазначити, що використання лексико-стилістичних засобів дає можливість уникнути повторів, підвищує експресивність та додає нових фарб [1].

Слід зауважити, що для кращого сприйняття інформації, найчастішим явищем в заголовках є *метафора*. Журналісти використовують метафору як засіб протиставлення стандарту, наприклад, у статті «*Die Wunde Afrikas*» (DIE ZEIT, 31.05.2007) повідомляється про постійні криваві сутички в Конго, в «*Kaderschmiede für die Elite von morgen*» (F.A.Z., 28.05.2008) – про Вищу бізнес школу, яка готує фахівців у сфері адміністрування [2].

Велику роль відіграють також *американізми*, оскільки їх використання пояснюється прагненням до всього сучасного та престижного і найчастіше це прагнення нав'язують нам через рекламу та засобами масової інформації, наприклад: «*Ein Weekend ohne Dates?*» – запозичене слово «*weekend*» означає «*Wochenende*» – «вихідні, відпочинок», слово «*date*» означає «*Datum*» – «дата» [1].

З метою привернення уваги читача, у газетних заголовках часто використовуються перифрази. Проте деякі з них досить складно декодувати, не прочитавши повністю публікацію. Перифрази уточнюють або доповнюють інформацію предмета, явища або дії, наприклад, перифразою «*Die Kinder der Drachenkönige*» (ZEIT online, 28.06.2008) називають древній народ, який живе на південному-заході Китаю [2].

Оскільки лексико-стилістичні особливості заголовків є дуже різноманітними, то слід наголосити на тому, що головне їхнє завдання – вплинути на читача, привернути його увагу, здивувати і зацікавити. Адже, саме від вдало підбраного заголовка залежить успішність публікації.

Список використаних джерел і літератури:

1. Вейман, Р. Новая критика и развитие буржуазного литературоведения. История и критика новейших методов интерпретации / Р. Вейман. – Москва: Прогресс, 1965. – С. 274.
2. Завьялова Ю. А. Лексико-стилистические особенности газетных заголовков современной немецкой прессы / Ю. А. Завьялова // Язык. Культура. Коммуникация : Сб. статей / Москва : Гос. ИРЯ им. А.С. Пушкина, 2009. – С. 13-16.
3. Кійко Ю.Є. Німецькі й українські інформаційні види текстів у зіставленні / Ю.Є. Кійко // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Філологічні науки. Вип. 22. – Том 1. – Чернівці : Книги ХХІ, 2010. – С. 188–192.
4. Тертишна, С. С. Особливості перекладу заголовків газет, назв фільмів і творів мистецтва з німецької мови на українську / С. С. Тертишна // Наука – перші кроки : тези доп. X регіон. студент. наук.-техн. конф. (Маріуполь, 18-22 квітня 2016 р.) : в 3 т. / ДВНЗ «ПДТУ». – Маріуполь, 2016. – Т. 2. – С. 208–209.

Науковий керівник: викладач Ковтун Я. П.

Дяченко Н. Ю.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Сьогодні, при культурному різноманітті нашої планети, дедалі більше зростає потреба у спілкуванні та праці між країнами та людьми з різними мовами та культурними традиціями. Важливо, аби учні, майбутні спеціалісти, у будь-якій галузі були знайомі з культурою інших народів, їх традиціями та звичаями. Тому проблема формування лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів іноземних мов набуває все більшої актуальності.

Багаточисленні дослідження (Л. П. Голованчук, І. П. Задорожна, Н. Б. Шевченко) підтверджують актуальність зазначеної проблеми. Лінгвокраїнознавство – розділ науки про мову, який включає в себе навчання мови та подає певні відомості про країну, де вона є засобом спілкування[3].

Цей курс дуже важливий для студентів філологічного напрямку, адже в умовах інтеграції України в Європейський союз та міжнародне співтовариство, зростає потреба в тісній співпраці українців з різними міжнародними організаціями в галузі культури, освіти, науки, охорони здоров'я тощо. Він сприяє вихованню взаєморозуміння і терпимості, поваги до особистості і до культурних відмінностей шляхом міжнародної співпраці. Лінгвокраїнознавча компетенція передбачає володіння майбутніми учителями іноземної мови особливостями мовленнєвої та немовленнєвої поведінки носіїв мови, тобто сформованість про національно-культурні особливості країни, що дозволяє оцінювати з мовною одиницею одну і ту ж саму інформацію, що і носії мови та досягти у такий спосіб повної комунікації [2, с. 118–119].

За останні два десятиліття змінилися технічні можливості організації занять з іноземних мов, зокрема з лінгвокраїнознавства. Завдяки Інтернету, проєкторам, відео- та аудіо системам викладач може наочно продемонструвати пам'ятки культури та архітектури, природні ландшафти, показати традиції та свята в англійських країнах. Наявна в освітніх закладах техніка відкриває нові можливості засвоєння знань з лінгвокраїнознавства та викликає в учнів інтерес до практичного оволодіння мовою[1].

З огляду на цей факт, студент розуміє важливість та необхідність занурення у середовище, мова якого вивчається, особливого значення набувають нестандартні підходи у формуванні лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів іноземної мови. Такими є мовні клуби, у яких майбутні вчителі можуть поспілкуватися з носіями мови. Так, студенти можуть задавати питання, спілкуватися з носіями мови. Реальна атмосфера іншомовного спілкування є величезним досвідом на шляху вдосконалення комунікативної та лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів іноземної мови.

Лінгвокраїнознавство – відносно нова дисципліна, яка швидко розвивається. Без цієї навчальної дисципліни неможливо уявити процес повноцінного вивчення іноземної мови й